

2025. december 1. hétfő

**Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem. Erős váram az Isten, az én hűséges Istenem.
(Zsoltár 59,18)**

Mk 9,33-37: *Megérkeztek Kafarnaumba. Amikor már a házban volt, megkérdezte tőlük:– Miről vitatkoztatok útközben? Ők azonban hallgattak. Útközben ugyanis arról vitatkoztak egymással, hogy ki a legnagyobb. Ekkor leült, odahívta a Tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: – Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenki szolgálja. Kézen fogott egy kisgyermeket, és közéjük állította. Átölelte, és ezt mondta nekik: – Aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevem miatt, az engem fogad be; és aki engem befogad, az nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.*

Igehirdetés: Régen-régen egyszer az evangélikus lelkész köszöntötte a katolikus papot: Erős vár a mi Istenünk! Jött rá a válasz: A miénk is! Kinek jobb a felekezete, kinek erősebb az istene, kinek van igaza? Örökké beleütközünk a hatalom kérdésébe.

Pénteken, emlékeztek rá, hogy a tanítványok nem merik Jézust kérdezni a szenvedésről, mert félnek attól, hogy jól értik, amit mond és nem tudnának mit kezdeni egy szenvedő és meghaló messiással. És rögtön ezután látjuk, hogy tovább menekülnek a saját világukba, amikor azon vitatkoznak egymás között, hogy ki a nagyobb. Vagyis igyekeznek tudomást sem venni arról, amiről Jézus beszélt és tovább szövögetik a hatalommal kapcsolatos álmaikat. Jézus azonban ismeri őket és elkezdli őket tanítani a hatalomról. Milyen érdekes, hogy az első adventi hétfőn vagyunk itt együtt és pont annak a Jézusnak a születését készülünk megünnepelni, aki lemondva isteni hatalmáról emberré lett értünk: *Ő, jóllehet Istenhez hasonló, Istennel való egyenlőségét nem a saját javára használta fel, hanem rabszolgasorsot öltve magára kiüresítette önmagát. (Fil 2, 6-7a)* És minden hatalommal, amit emberként kapott úgy élt, hogy azzal mások javára tett.

Mindannyiunknak van hatalma, különböző szerepeinkben különböző mértékű, de van. Milyen hatalmad van? A testi erőd, a népszerűséged, a tehetségeid, a képességeid, a tudásod mind-mind hatalom. Lehet, hogy ezt most nem érzed soknak, de mégis valódi hatalom, amivel élhatsz de vissza is élhatsz, hiszen mindig az tud adni, akinek van és mindig az tud lehajolni, aki áll. Ha éppen nálad vannak a lehetőségek, akkor az hatalom. Ennek a hatalomnak a gyakorlását Jézustól érdemes tanulnunk. Ő élt a hatalmával, és ez is fontos. Ha egy tanár nem él a tanári hatalmával, akkor az osztályban elszabadul a káosz. Ha visszaél vele, akkor az osztályai félni fognak tőle, vagy ellene fordulnak. Ha jól él a hatalmával, akkor ez a hatalom az osztályát, annak tagjait, a tanítást és az iskolát fogja szolgálni. Ha Te élsz a hatalmaddal, akkor ott élet fog fakadni. Ha van erőd és népszerűséged, akkor megvédhetsz másokat. Ha erős az igazságérzeted, akkor kiállhatsz az igazságért. Ha van tudásod valamiről, akkor azt megtaníthatod másnak és még sorolhatnánk. Ha ezeket a képességeidet és lehetőségeidet nem a saját egőd felfújására, hanem szolgálatra használod, akkor élet fog fakadni abból.

Ahogy a gyermek tud teljesen önmaga lenni és nem akarja az egóját polírozni, úgy kell nekünk is élnünk mindazzal, ami a miénk, amit mások javára kaptunk. Advent első hétfőjén arra a gyermekre várunk, aki bár Isten volt, emberré lett értünk. Aki a hatalmát arra használta, hogy eljőjön, vállalja a sorsunkat, aki *megalázta magát: engedelmeskedett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.*

Ki a nagyobb közülünk? Ki a legjobb valamiben? Érzitek, mennyire fölösleges kérdések? Mit számít ez? Ami számít, hogy azzal, amim most van: lehetőség, idő, tudás, tehetség, képesség, pénz, azzal hogyan tudok bánni, azt tudom-e a szeretet szolgálatába állítani.